

סמ"ר באלוה נדב

7453078

בן תמר ואליפז

נולד ב- י"ח בתמוז תשמ"ה 7.7.1985

התגייס לצה"ל ב- 21.3.2004

שרת ביחידת "אגוז" (621)

נפל ב- כ"ד בתמוז תשס"ו 20.7.2006

בעת פעילות קרבית.

בלואה, נדב

בן אליפז ותמר, נולד ביום י"ח בתמוז תשמ"ה (7.7.1985).
נדב גדל והתחנך בעיר כרמיאל, למד בבית הספר התיכון
"מגדים" שבעיר.

כל מי שהכיר את נדב מספר על בחור טוב לב, צנוע, רגוע
ומופנם, פרח שנקטף בדמי ימיו. חנן סטרול, שכנו וחברו הטוב
של נדב מספר שנדב התכוון לשירותו הצבאי במשך שנתיים
והתעקש לשרת ביחידה קרבית על אף שאימו ביקשה ממנו לא
להיות קרבי בטענה שליבה מנבא לה רעות. נדב רצה תמיד להגן
על המדינה ועל ביתו והבטיח לאימו מספר פעמים: "אני אגן
עליכם".

בתאריך 21.3.04 התגייס נדב לחטיבת גולני והתקבל ליחידת
"אגוז". שבועיים לפני התקרית חגג את יום-הולדתו ה-21 בבסיס.
הוריו נסעו לבקר אותו בבסיס מכיוון שלא יצא הביתה שלושה
שבועות. נדב לא הספיק לפתוח עדיין את מתנות יום ההולדת
שחיכו לו בבית.

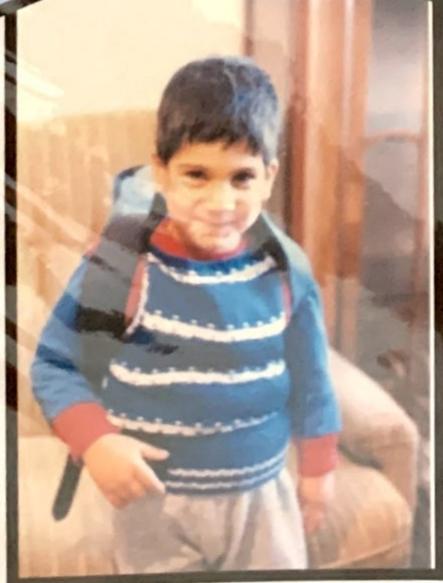
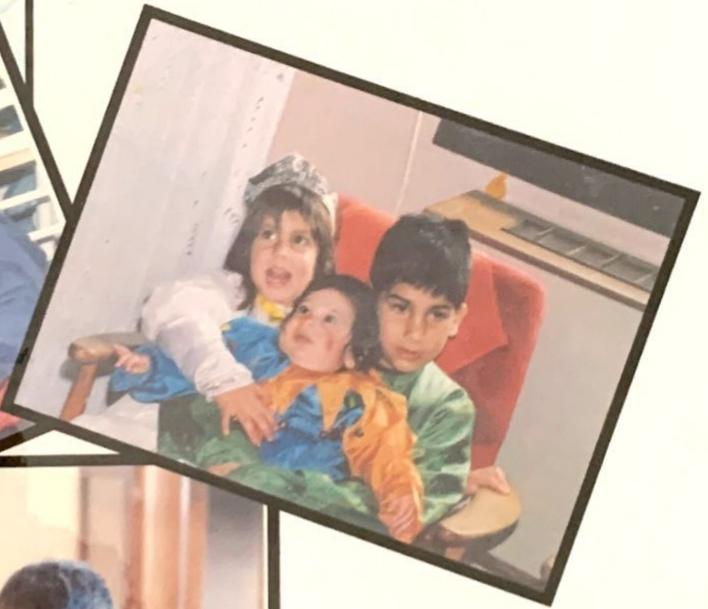
בתאריך 20.7.2006 כח של נדב וחבריו נתקלו במחבלים של
החיזבאללה בכפר מרון אידאס בלבנון. נדב, מפקדו ושלושה
מחבריו נהרגו בהיתקלות.

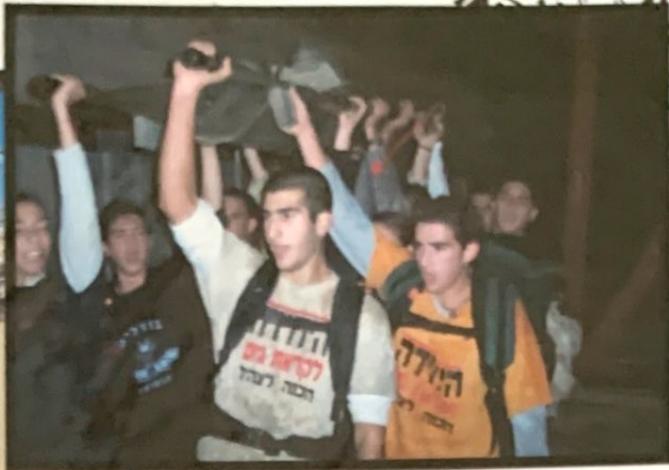
הותיר אחריו הורים אליפז ותמר, אחות-נטע שני אחים יותם
ורועי.

הובא למנוחת עולמים ב- 21.7.2006 בחלקה הצבאית בבית
הקברות בכרמיאל.

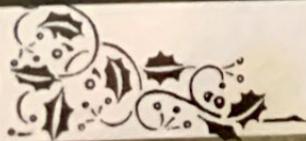
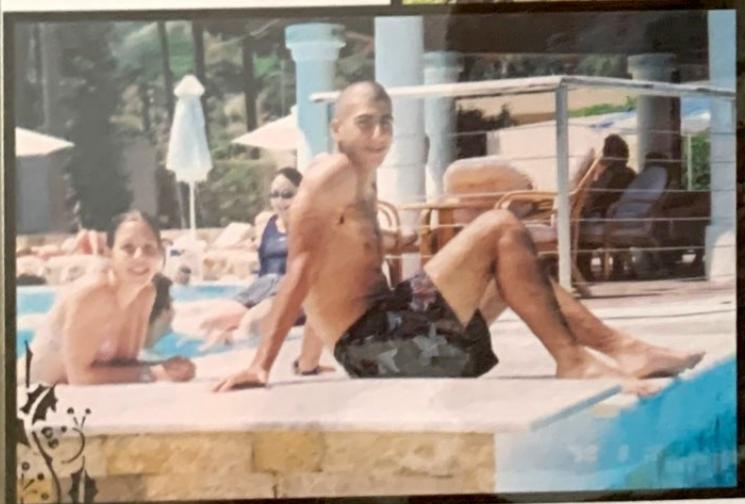
יהי זכרו ברוך.

ילדות

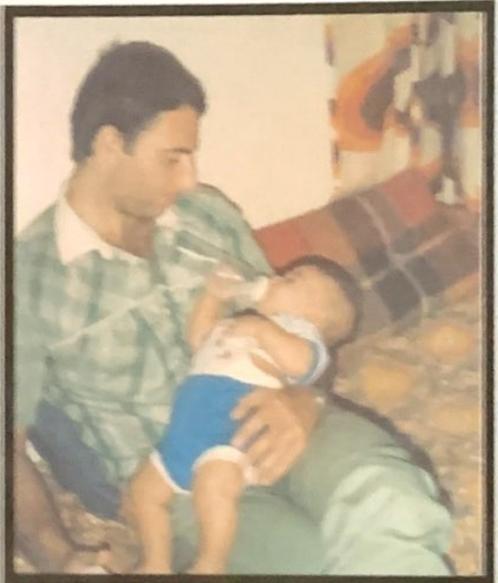

זעורים

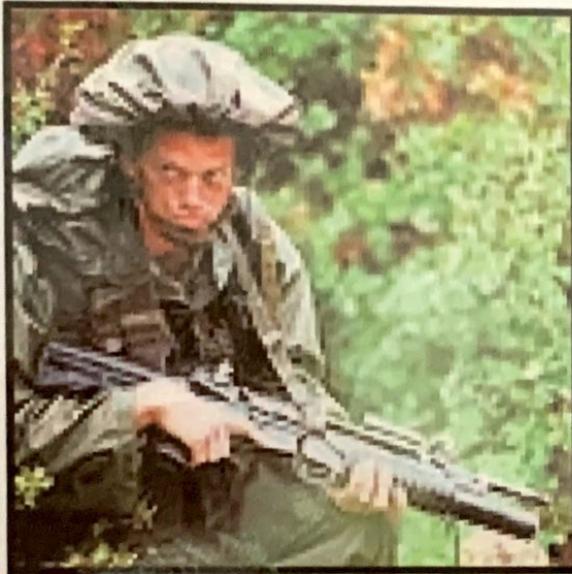
המשפחה

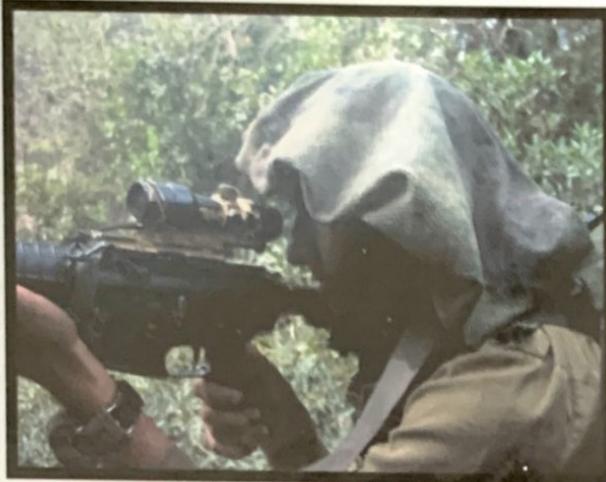
בסיס אגוז

חיילי "אגוז" באימון

בשירותו הצבאי

גדוד אגוז

הרקע ללחימה

משבר ישראל-לבנון 2006 הוא מצב מלחמה מתמשך בלבנון ובצפון ישראל. המשבר כולל התקפות של החיזבאללה על צה"ל ועל יישובים בישראל, ושל צבא הגנה לישראל על החיזבאללה, על יישובים בלבנון, ועל מטרות תשתית בלבנון.

המשבר החל ב-12 ביולי בפעולת חיזבאללה שכללה התקפה על סיור של צה"ל בתוך גבולה של ישראל, חטיפת שניים מהחיילים בסיור והריגת שלושה, תוך כדי פעולת הסחה של שיגור רקטות לכל אזור הצפון. על פי החיזבאללה, העילה למבצע היה שחרור אסירים פלסטינים ולבנונים הנמצאים בישראל. בעקבות החטיפה צה"ל פתח ב-13 ביולי ב"**מבצע שכר הולם**" (לאחר מכן שונה שמו ל"**מבצע שיני כיוון**") כנגד החיזבאללה בלבנון והמשבר התפתח להתקפה כוללת של ישראל על יעדים בכלל שטח לבנון ומנגד ירי מסיבי של החיזבאללה על כל צפון ישראל.

בשלב הראשונים של המבצע עיקר ההתקפה הישראלית התרחשה דרך הפצצות של חיל האוויר והפגזות ארטילריה מהים והיבשה - חיל האוויר ביצע אלפי גיחות הפצצה והשמיד אלפי מטרות. ברם, ככל שהתמשכה הלחימה גדל היקף הפעילות הקרקעית של כוחות רגלים, שריון והנדסה קרבית בדרום לבנון וכפריה. בקרבות העזים שהתפתחו שם נהרגו עשרות חיילי צה"ל ולדברי צה"ל כמאות מחבלי חיזבאללה. חלק מהכפריים, ששימשו כמעוזים ומחסני נשק של החיזבאללה, חרבו בעקבות הלחימה. במהלך הלחימה השמידו ותפסו חיילי צה"ל כמות רבה של אמצעי לחימה ובהם רקטות, טילי נ"ט, רובים, תחמושת ומשגרי רקטות ניידים. המבצע מחולק לארבעה שלבים-

שלב א'-פתיחה: 12 ביולי- תקיפת פתע של חיזבאללה. ישראל עדיין מגבשת את תגובתה.

שלב ב'-בליץ אוויר: 13-18 ביולי-

תקיפה אווירית מסיבית של ישראל בניסיון הכרעה ללא כוחות קרקעיים. מנגד - מטחי רקטות על יישובי הצפון ועד חיפה.

שלב ג'-תחילת יחמה קרקעית: 19-31 ביולי-

פשיטות קרקעיות מוגבלות של ישראל: קרבות קשים במרון א-ראס ובינת ג'ביל מנגד - המשך מטחי הרקטות. תחילת גיבוש תפיסה בינלאומית כיצד לסיים את הסכסוך באמצעות כוח בי"ל.

שלב ד' - הסלמה והרחבה: 1 באוגוסט ואילך-

הצטרפות כוחות מילואים של ישראל לפשיטות בלבנון. השתלטות קרקעית נרחבת של ישראל על דרום לבנון, ומבצעים מיוחדים. מנגד - החמרה והרחבה במטחי הרקטות על ישראל. האצת המגעים הבינלאומיים לסיום הסכסוך.

במהלך המבצע, הפגיו צה"ל דרך הים, האוויר והיבשה מטרות הקשורות לארגון החיזבאללה ותשתיות לבנוניות, והביא מאות אלפי תושבים בדרום לבנון לנטוש את כפריהם בעקבות אזהרות שפירסם ולנוק כלכלי לתשתיות אזרחיות שנאמד במיליארדי דולרים. במהלך ההפגזות הכבדות על כפרי וערי לבנון על ידי צה"ל נהרגו לדברי ממשלת לבנון מאות לבנונים. במקביל, ירה חיזבאללה על ערים ויישובים בצפונה של ישראל אלפי רקטות, שחלקן גרם להרג של עשרות אזרחים ועוד מספר חיילי מילואים, ולפגיעה באלפי אזרחים אחרים. כתוצאה מכך, רבים עזבו את יישובי הצפון והוכרו מצב מיוחד בעורף בצפונה של ישראל, לרבות חיפה.

הכלכלה והתיירות בשתי המדינות ספגו מכה קשה. בשתי המדינות, המבצע רק הקשיח את העמדות וחיזק את התומכים בלחימה. בישראל זכה המבצע בסקרים לכ-80-90 אחוזי אהדה בקרב הציבור, ובלבנון ישנה תמיכה של כ-70 אחוז מהציבור לפעולת חטיפת החיילים של החיזבאללה כאמצעי לשחרור אסירים לבנונים מהכלא הישראלי. אם בתחילת המבצע, היו בלבנון הסתייגות ממשית חיזבאללה, בעיקר בקרב הדרוזים (ואליד ג'ומבלט) והנוצרים, בהמשך הפך חיזבאללה לגוף לגיטימי יותר, שבשיאו הודה פואד סניורה, ראש ממשלת לבנון, ללוחמי חיזבאללה, על "תרומתם ללבנון".

המשבר התנהל במקביל למבצע גשמי קיץ שערך צה"ל ברצועת עזה שנועד להילחם ברקטות הקסאם ולשחרר את החטוף גלעד שליט.

אזור הלחימה בלבנון

לוחמי גולני בתוך בית בלבנון:

הלחימה על אדמת לבנון גובה מחיר דמים: לפחות שניים נהרגו אתמול

לוחמי סיירת אגוז נהרגו בתוך לבנון

יום לאחר נפילתם של שני חיילי מגלן, גם סיירת אגוז ספגה מכה כואבת באותו המקום: הכפר הלבנוני מרון א־אס שמצפון לאביבים • מחבלי חיזבאללה שיגרו טילים לעבר לוחמי אגוז: לפחות שניים נהרגו, 5 נפצעו • החילוץ נמשך שעות, תחת אש תופת • שלושה לוחמים נוספים נפצעו בשני מארבים אחרים

הקרב במרון הא־אס

1 חכת האש הראשונה
אש נפתחה לעבר כוח שמעל הכפר מרון א־אס. מחאש נחרים 2 חיילים

2 חכת האש השנייה
נפתחה שוב אש לעבר הכוח. מחאש נפצעים עוד מספר חיילים

3 החילוץ
כוח מצליח לחבר לטנקים בחסות אש ארטילרית כבדה. החילוץ מסוכסך שנקשה תחת ירי פצצורים אך כשעתיים

"לא יוצאים מפה עד שלא מוציאים את גופת חברנו"

כוח גדול של סיירת אגוז נכנס ביום חמישי לכפר מרון א-ראס, במטרה לטהרו ממשגרי הקטיושות. אבל הקרב הסתבך וחמישה לוחמים נהרגו. החיילים לא וויתרו וסירבו להתפנות עד למציאת חברם המת. בכיר בצה"ל: האירוע עוד ייחקר, אבל לחיילים מגיע צלי"ש.

בצה"ל עוד יתחקרו את המפקדים שהחליטו לשלוח את לוחמי יחידת אגוז בדרך שבה בחרו, אבל כבר כעת עולה כי הלוחמים והמפקדים הזוטרים יזכו להערכה יוצאת דופן, וככל הנראה גם לצלי"ש, על אומץ הלב שהפגינו בקרב.

גורמי צבא בכירים אומרים כי התנהלות החיילים תיזכר עוד שנים רבות ותילמד במורשת קרב. הכוח, בפיקודו של סא"ל מרדכי כהנא, נכנס עם שלוש פלוגות לתוך הכפר מרון א-ראס ביום חמישי בצהריים, במטרה לטהר את הכפר מלוחמי חיזבאללה ששיגרו קטיושות לעבר הצפון. עדויות הלוחמים מתארות תמונה של קרב קשה שבו הפגינו אומץ לב נדיר וחילוץ חבריהם הפצועים, ובעיקר בסיכון חייהם בחיפוש אחר גופתו של אחד הלוחמים שנהרג. בקרב נהרגו חמישה חיילים, יממה אחת בלבד לאחר מותם של שני לוחמי מגלן באותו אזור, מול אותם לוחמי חיזבאללה עקשנים.

"זה היה בנוהל קרב קצר. הבנו שיש מצוקה בתוך הכפר, וקיבלנו את המשימה להיכנס פנימה ולבודד את החלק שבנינו לבין בינת ג'בל. בשלב מסוים, הפלוגה של בנימין (בנג'י) הילמן, שהייתה על הרכס, זיהתה כוח של חיזבאללה. הם ירו לעברם וכנראה גם הרגו אותם. אז התחיל ירי מאסיבי לעברנו: סאגרים, טולרים, טילי נ"ט. הכוח של בנג'י היה ליד אחד הבתים – והוא חטף סאגר ונהרג. גם רפנאל מוסקל, שבנג'י קרא לו שיהיה לידו נהרג, וגם הקשר לירן סעדיה. בארוע אחר במקביל, בפלוגה של סרן ברק חירם, נכנסו לוחמים לאחד הבתים, נתקלו במחבל ונהרגו אותו, אבל הלוחם נדב באלוה נהרג.

"סרן סימנטוב, מפקד הפלוגה השלישית ניהל את החילוץ. זה היה מטורף, אש תופת מכל הכיוונים. החיילים רצו לכיוון הבית – בסיכון חיים – כדי לחלץ את חבריהם. לכל אחד מגיע צל"ש. לוחם נוסף חזר עם אלונקה, הניח אותה באזור הכינוס, ורץ בחזרה לפנות את בנג'י. אז הוא חטף טיל שפגע בו ישירות. לא מצאנו אותו. הטיל קבר אותו מתחת לגדר. ספרנו את הכוח ושוב לא מצאנו אותו. מרדכי עלה בקשר מול האלוף ואמר לו: "אנחנו לא יוצאים עד שלא מוצאים אותו".

"לחיילים היה ברור שלא חוזרים בלעדיו. התחילו חיפושים בלילה תחת אש. חיזבאללה ירה פצצות תאורה. ביום הצבנו תצפיות לשמור על האזור. נכנסנו בזחילה כדי שלא יראו אותנו, מצאנו אותו תחת גל אבנים וחילצנו אותו.

בסיירת התגאו אתמול על גבורת החיילים. לגבי נסיבות הכניסה לקרב – את זה עוד יתחקרו, אבל חילוץ ההרוגים והפצועים, באומץ רב תחת אש, היווה הקלה גדולה עבור הלוחמים. "הם המשיכו לחפש את החבר שלהם, והביאו אותו בחזרה לארץ", אמר אמש קצין בכיר בצה"ל. "אני גאה שאלה החיילים שלנו, שבאומץ לב התעקשו לחפש את החבר שלהם".

למרות ההיתקלות

לוחמי אגוז מתעקשים להילחם

למרות חמשת ההרוגים שהיו ליחידה בקרבות בכפר מרון א-ראס ביקשו כל החיילים והמפקדים לצאת הלילה למבצע. המפקדים ביחידה נדהמו לגלות שלא רק החיילים שלחמו במרון א-ראס מבקשים לשוב ולהילחם, אלא גם שני החיילים שנפצעו קל בקרב, פונו ואושפזו בבית החולים ו"ברחו" מהמיטות כדי לעזור לחבריהם.

מפקד היחידה, סא"ל מרדכי כהנא, שיצא אתמול לפנות בוקר עם כוחותיו ממרון א-ראס, פנה למפקד החטיבה, אל"מ תמיר ידעי, ולא רק שדרש להשתתף במבצע אלא גם ביקש: "תן לנו להיות בחוד". המח"ט ידעי לא התלבט הרבה, הביע אמון ביחידה והציב אותה ככוח החוד של החטיבה למבצע.

אתמול כינס סא"ל כהנא את החיילים ואת המפקדים לשיחה שבה אמר להם: "תושבי מדינת ישראל מחכים שנוציא אותם מהמקלטים. אנחנו צבא הגנה לישראל ואנחנו נעשה הכל כדי להפסיק את הירי. יצאנו החוצה. נחנו. תשתו קצת מים, ואנחנו הולכים להסתער על היעד הבא".

המח"ט אל"מ ידעי ומפקד היחידה סא"ל כהנא מתכוונים להמליץ לשלושה לוחמים לפחות ציון לשבח על אומץ הלב שהפגינו בחילוץ חבריהם. המדובר בלוחם יהונתן-סרגיי וולסוק שנהרג כשפינה את מפקדו רב-סרן בנג'י ז"ל מפקד הפלוגה שסייע בחילוץ, רס"ן סימנטוב ומפקד הצוות סגן ג'ינו.

חילצים פצועים משרת חקרב.
אתמול מול מושב אביבים
(צילום: אפי שריר)

פינוי פצועים בהתקלות "אגוז"

קרוב הדמיון של לוחמי הס"ר

למרות ההיתקלות לוחמי אגוז מתעקשים להילחם

יום לאחר נפילתם של שני חיילי מגלן, גם סיירת אגוז ספגה מכה כואבת באותו המקום: הכפר הלבנוני מרון איראם שמצפון לאביבים • מחבלי חיזבאללה שיגרו טילים לעבר לוחמי אגוז: לפחות שניים נהרגו, 5 נפצעו • החילוץ נמשך שעות, תחת אש תופת • שלושה לוחמים נוספים נפצעו בשני מארבים אחרים

"לא יוצאים מכאן עד שלא מוצאים אותו"

— אמר מפקד אגוז לחייליו שחיפשו אתר גופת הברם הנעדר • תחת אש תופת ותוך הפגנת אומץ לב נרדף הצליחו לאתר אותו ולחלצו • קצינים בצה"ל: התנהגות החיילים תלמד בשיעורי מודעות קרב • ויסי יחושוע, עמ' 5

סמ"ר יהונתן וולסיק (22) • סמ"ר רונאל מוסקל (23) • סמ"ר לירן ספריה (24) • סמ"ר נדב באלווה (21) • סמ"ר בנימין חילמן (27)

"לא יוצאים מפה עד שלא מוצאים את חברנו"

כוח גדול של סיירת אגוז נכנס ביום המשי לכפר מרון איראם, במטרה לטהרו ממשגרי קטיושות • אבל הקרב הסתבך, וחמישה לוחמים נהרגו • החיילים לא ויתרו וסירבו להתפנות עד למציאת הברם המת • בכיר בצה"ל: האירוע עוד ייחקר, אבל לחיילים מגיע צל"ש

המנון יחידת "אגוז"

למעלה בהר כבר השמש שוקעת
ורוח של ערב פורץ מן החום
סיירת אגוז את הדרך יודעת
כי בה כבר הלכה גם אתמול גם שלשום

כי מי שדרכו עייפה בינתיים
מיום מפרך ומלילה קודר
מחר יחייך לו היום שבעתיים
כי זו תהילת החייל שחוזר

פזמון: לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

בינות מטעי המנית ותפוח
העין פקוזה והדופק הולם
אולי במדרון האוויר שוב מתוח
אבל המושב שממול כבר הולם

מחר יחדור הסיור אל העומק
הלילה יצלה את מימי הירדן
ושוב יעלה מן הסוף והגומא
כשבוקר חדש על ההר ינגן

פזמון: לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

רבים הימים שטובלים רק בתכלת
אשר טוב היה במ לפצוח בשיר
אך על דברתנו נזכור במ את אלה
אשר אור היום שוב להם לא יאיר

למעלה בהר כבר השמש שוקעת
ורוח של ערב פורץ מן החום
סיירת אגוז את הדרך יודעת
כי בה כבר הלכה גם אתמול ושלשום

יהי זכרו ברוך

נדב ילד שלי, פרח יפה גיבור.

איך נפרדים?

איך מעכלים את גודל האובדן?
הרי מי אם לא אתה סמל החיים:
מלא קסם, שקט פנימי, מחובר בכל נימין לחיים לאוויר לאדמה- אור שכמוך.

השפה העברית דלה מלהכיל את האהבה העמוקה שלי, שלנו, אליך.
ילד אהוב, יפה אמיץ צנוע ונעים הליכות לכל.

רק לפני שבועיים חגגנו בצניעות את יום הולדתך ה-21.
כהרגלנו מאז גיוסך ארזנו את עצמנו עם מיטב המטעמים והגענו
לכל יעד שהגדרת- בית הלל שניר.. זכינו להיות אתך לחבק לאהוב.
חיכנו לשמוח ביחד בבית, כולנו כל המשפחה.
בחדר הכול מונח מסודר. מחכה.
והשמחה נעלמה...

אנחנו מתקשים לקלוט איך מכל הטוב שזכינו בו,
מהמשפחה הנפלאה שלנו, נקלענו לכאב כה עמוק מייסר ולא מרפה.

המילים מתקשות לצאת כואבות חורכות
אבל חשבנו שתדע כי אנחנו- אבא נטע יותם רועי ואני כה גאים בך
כה אוהבים אותך וכבר מתגעגעים.

נדב קראנו לך,
ילד פלא- יפה מוכשר נבון וכל כך מיוחד
תמיד לצדך אנו מלווים ובסתר גאים.
הצניעות שבך בלטה לכל
אך מתחת למעטה העדין היית ופרחת לאיש
מדהים עוטף גותן ומעניק לכל.

ובבית כל כך חיכינו לכל ביקור.

בכל יום ג' כשהתקשרתי והתענינתי מתי תשוב היית אומר לי:
" אמא אני בביה"ס או חייל"?

אבל אני בשלי מחכה ממתנה מתכננת משתפת את כל הסובבים
בתוכניות הביקורים מלווה וחוששת אך מקווה לטוב.
מארגנת מחשבות על בישולים והכנות: להכין את הפיצות, להשיג את החומס,
לארגן את כולם שנצא בזמן ונפש איתך.
מי היה מאמין?

אבא יחד בניתם לכם שפה משלכם- קצרה במילים אך מלאה בהבנות
אלבום שלם של חוויות ממקומות יפים טיולים ריח של טבע חוויות יהודיות
כדורסל, אלקטרוניקה... שעות בלתי נשכחות.
ומאז הצבא החיבור הזה רק התחזק התעצם - מה שהוא רק שלכם.

מי יקרא לרועי "פישי"
מי יפתיע את יותם בביה"ס- וישיבו הביתה
ולנטע שכה קרובה אוהבת דואגת?

כל כך ייחלנו לראות אותך משתחרר זוכה באהבה והיא רק בתחילתה.
הכול היה פתוח ואפשרי עכשיו הכול נגדע.

אין בי תשובות
אין לי הסברים
יש בי רק געגוע הולך ומתעצם.

אמא

נדב,

תמיד קראנו לך נדבי השם שביטא אותך הכי טוב- נדיב, חרוץ, אוהב, אחראי ונאמן לכולם, לחברים למשפחה ובמיוחד לארץ. ומאיך היתה בך תמיד את הילדותיות התמימות והשטותניקות של ילדים, תמיד אמרתי לך שלא התבגרת אבל טעיתי. במקום בו הפכת מנדבי לנדב תוקם לך מצבת הזכרון. במקום בו הכריזו עליך ועל חבריך כמיטב הלוחמים יחרט שמך לעד בכדאי להזכיר לנו תמיד את המאמץ הרב שעשית בכדאי להגיע לשם. שם תהיה תמיד בין אחיך ליחידה שהיתה גאוותך ואהבתך. היית כה צנוע שאפילו התבישת להגיד שאתה בסיירת אבל היום כל המדינה יודעת ומכירה אותך.

אין לי יכולת לבטא במילים את אובדןך איך החלומות שלנו לא יתגשמו עם מי אני אסע לראות את יובנטוס, איך ניישם הלכה למעשה את פרויקט הגמר מבית הספר ומי יצחק עלי כל פעם שנרוץ ביחד.

אהבתי אותך מעולם לא אמרתי לך מעולם לא התחבקנו תמיד רק לחיצת יד ותפיחה על השכם ואת ידעת שזה מבטא את אהבתי והערכתי אליך יותר מכל מתנה שבעולם. וכמה היתי רוצה לחבקך ולא רק פעם אחת.

כואב לי לא רק על אובדןך אלא על מדינה שלמה שאיבדה את דרכה ומנהיגיה שאינם מסוגלים לקחת אחריות ולהגיד טעינו ובשל כך אנו צריכים ללכת הביתה. כואב לי שחינכתי אותך לאהבת הארץ בלא סיג והנה היום בפעם הראשונה בחיי אני עומד ושואל את עצמי האם דרכי נכונה, האם נכון לחנך לאהבת הארץ בלא סיג ולחרף את נפשך כאשר ישנם אנשים בארץ הזו שמעיזים לקרוא לך ולחברך ברבריים, כאשר מנהיגנו חסרי תבונה, יושר ופחדנים.

איך יתכן שנקרא לכם מיטב הלוחמים והרי אתם הגוף והנפש אבל הראש שלנו איבד את דרכו את צלילות דעתו וכשהוא מתפכח אינו זוכר דבר וחוזר לשגרה כאילו כלום לא קרה, כאילו בלב אין חור, כאילו הגוף לא נשאר פצוע וחבול.

כואב לי מפני שאני יודע מה אנחנו המשפחה, היחידה והמדינה הפסידנו לוחם שיכל להנהיגנו בהגינות וביושר ללא חת, באחריות ובצלילות דרך. צר לי בני שאנני יכול לעמוד מולך ומול גודל המשימה שהשארתי לי ולהשלים את דרכך. המורשת שהשארתי לנו ב-21 שנותך באהבת הארץ ואחוות האדם גדולה מכפי מידותינו, וראויה שתלמד לא רק כמורשת קרב אלא כשעור ראשון לכל פוליטיקאי במדינת ישראל.

נדב אנני יודע אם אתה מסכים איתי והרי ידוע שאוהב שלום אתה ולא איש מדון, אבל הרשה לי לקרוא בעת זו לממשלת ישראל קחו אחריות קומו והתפטרו גרמתם מספיק נזק אינכם ראויים לדרוך במקום בו נקטפו מיטב הפרחים-בנינו. איננו רוצים לאבד פרחים נוספים הרי הם כל כך מעטים ויקרים.

נדבי תמיד היית לצידי ובליבי עברנו ביחד המון רגעים יפים לא היינו צריכים להרבות במילים ותמיד הבנו אחד את השני. ידעת לבחור רק את הטוב מסביבך והעצמת אותנו לגבהים שאיננו יכולים להגיע אליהם. עכשיו אתה למעלה במקום שאיננו יכולים לגעת עם כנפי מלאך כמו שהיית על הארץ שמור עלינו משם יש לך הרבה עבודה חזק אותנו המשפחה שמור על הצוות, היחידה והמדינה.

מהיום אתה כבר לא נדבי אלא נדב שתשאר תמיד חקוק בלבנו ולא נותר לי אלא להצדיע לך.

אבא

נדב באלוה

אף פעם לא הבנתי איך בטלויזיה תמיד כשרואים את ההלוויות איך תמיד המספידים אומרים רק דברים טובים.
עכשיו אני מבין!!

באלוה לב-זהב קראנו לו, או דה-סול (הנשמה),
כי באמת שהיה בו רק טוב.

אני זוכר איך תמיד כשהיינו צריכים לקום מוקדם לאיזה אימון או משהו תמיד הוא היה קם לפנינו ותוך כדי שמעיר אותנו כבר עושה את כל המסדר בוקר לבד.
אני זוכר איך שתמיד הוא היה מתנדב לכל דבר ועושה כל דבר אם אפילו לא ביקשו ממנו.

ואני לא אשכח איך שתמיד הוא התלהב מהמצלמה שלו ביחידה או איך שהוא היה מבסוט אם הוא לקח לנשקיה כמה חוטים ו בטריות, או איך שתמיד אם הוא היה מפשל או עושה משהו טיפשי, אח"כ היה תופס ת'ראש ואומר "אוי-וואי" וכולנו היינו צוחקים.

בעצם כשאני חושב על זה באלוה או נדב לא סתם יצא ככה, זה בגלל שהוא ממשפחת לב-זהב.

אני לא אשכח איך תמיד שמחנו לראות את המשפחה שלו ואיך תמיד הם שמחו לראות אותנו ולארח אותנו בביתם.
ובחיים אני לא אשכח את הפיצות הכי טעימות בעולם שהיינו מקבלים מאמא של נדב בימי ראשון שהיינו חוזרים מהבית, ואת החומוס של דיר אל אסד.

או שבמסכם צוות ההורים של נדב דאגו לדבר עם כל ההורים של כולנו ולעדכן אותם לשלומנו ומתי נגיע לסוף כדי שהם יוכלו לחכות שם, וכשהגענו לשם בסוף היינו כ"כ גמורים ני ונדב רצנו ביחד באלונקה ואיך שאבא שלנו תפס פעם אותי ופעם אותו ומשך אותנו ועזר לנו מכל הלב.

אז באלוה זה היה כמה מילים כדי שכולם ידעו מזכרו איזה בן אדם היית. ועכשיו כמה מילים בשבילך:

רק רציתי שתדע שאתה תמיד תהיה הגיבור שלי והלוואי והיו עוד אנשים יפים כמוך בעולם או שאפילו אני הייתי יכול להיות קצת יותר כמוך. ושתדע שנחנו תמיד נשמור ונחזק את ההורים שלך והאחים שלך.

ועכשיו אני רק מקווה שגם אתה תהיה חזק.

אוהבים תמיד וזוכרים לעד

הצוות

אזכרה
 במלאת שלושים יום למוותו של
נדב באלוה ז"ל
 שנהרג בקרב בלבנון
 נעלה לקברו בבית העלמין בכרמיאל, כיום שישי
 כ"ד באב תשס"ו, 18.8.2006, בשעה 11:00.
 המשפחה

נדב באלוה ז"ל
בו אלי פז ותמר
 ההלוויה תתקיים היום יום שישי
 כה' בתמוז התשס"ו (21 ביולי 2006)
 בשעה 14:00
 בחלקה הצבאית בבית העלמין
 כרמיאל

ביתו של נדב

"ארדוף אויבי ואשיגם"

ולא אשוב עד כלותם"

תעודת לוחם

6042071
7453078
נדב
באלוה
037025459

כב אדר התשס"ז
12.03.2007

הזמנה

סיום מסלול מרץ 2004

הנכם מוזמנים לטקס סוף מסלול, מחזור מרץ 2004 - צוותים קוניק וקימניס. הטקס יערך ביום ד', כ"ב סיון תשס"ה (29.6.05) באלומי "אלמוג" בעכו (ליד חוף התמרים)

בתוכנית:
19:00 - התכנסות + א.ערב + תצוגת אמל"ח.
20:00 - טקס חלוקת סיכות לוחם.

מצפים לראותכם

תעודה

7453078 סמל
נדב בלווה
חי"ר

סיים/ה השתלמות
צילום

28.07.05
24.07.05

בבית הספר למודיעין

3305232 אל"ם
יורם מיזאל

צבא ההגנה לישראל
מנהל גיוס
מדור סירות
01230
03-5699088
9810-142

לכבוד:

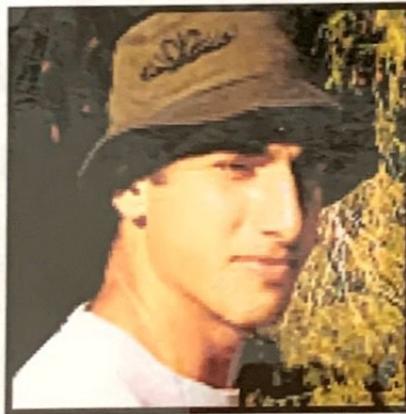
75459

2464

עמית יקר:

1. לאחריה ושתתפת במיונים ליחידת אגוז.
2. לאחר דירוג תוצאות כל המועמדים תריני שמוח להודיע כי עברת בהצלחה את המיון ליחידת אגוז.
3. שיוצג תזווסי ליחידה זו יקבע בתאום לצרכי הצבא ביום גיוסך, בבסיס הקליטה והמיון.
4. בברכת חילוח בשירותך הצבאי,

שירלי שבידן, רב סדרן
ראש מדור סירות

נדב בלואה ז"ל
1985-2006

